

Υπουργείο Παιδείας
Αθλητισμού και Νεολαίας

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΚΥΠΡΟΥ

Επιτροπή Ισότητας
στην Απασχόληση και
στην Επαγγελματική Εκπαίδευση

των Φύλων

Διαγωνισμός συγγραφής κειμένου με θέμα σχετικό με την έμφυλη ισότητα

Σχολική Χρονιά 2022-2023

Νικητήριες Συμμετοχές στην Κατηγορία Α - Δημοτικά Σχολεία

1^ο βραβείο, Μιχάλης Καλλονάς (Δ' τάξη)
Δημοτικό Σχολείο Λυθροδόντα – Μελέτειον, Λευκωσία
Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Ανθή Αγαπίου

Ένα σχολείο χωρίς διακρίσεις

Στα σχολεία θα πρέπει τα κορίτσια να έχουν τα ίδια δικαιώματα με τα αγόρια. Ακόμη και στην οικογένεια, και στη δουλειά, δεν πρέπει να υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των αγοριών και των κοριτσιών.

Στα παλιά χρόνια, οι γυναίκες δεν είχαν σχεδόν καθόλου δικαιώματα. Οι άντρες ήταν αρχηγοί του σπιτιού και οι γυναίκες έπρεπε να τους υπακούνε. Επίσης, οι γυναίκες δεν πήγαιναν δουλειά και το μόνο πράγμα που έκαναν ήταν να προσέχουν τα παιδιά τους στο σπίτι. Επιπλέον, υπήρχαν άλλα σχολεία για τα αγόρια και άλλα σχολεία για τα κορίτσια, ενώ έκαναν και διαφορετικά μαθήματα.

Ευτυχώς κάποια πράγματα έχουν αλλάξει, όμως ακόμα έχουμε να κάνουμε περισσότερες αλλαγές, για μια πιο δίκαιη κοινωνία, ξεκινώντας από τα σχολεία μας. Το σχολείο που οραματίζομαι είναι ένα σχολείο χωρίς διακρίσεις ανάμεσα στα παιδιά, με ίσα δικαιώματα και ίσες ευκαιρίες για όλους και όλες.

Καταρχήν, μελετώντας με τους συμμαθητές μου τα σχολικά βιβλία, έχουμε διαπιστώσει ότι έχουν εικόνες και κείμενα που δείχνουν στερεότυπα για τα φύλα. Θα ήταν καλό να μην υπήρχαν, άρα να αφαιρεθούν από τα βιβλία. Επίσης, οι πρωταγωνιστές των κειμένων είναι κυρίως αγόρια. Θα μου άρεσε να έχουν πρωταγωνιστές περισσότερα κορίτσια γιατί και τα κορίτσια έχουν τις ίδιες ικανότητες.

Τα παιδιά πρέπει να συμμετέχουν σε όλες τις δραστηριότητες του σχολείου χωρίς να έχει σχέση αν είναι κορίτσια ή αγόρια. Να νιώθουν ελεύθερα να κάνουν αυτό που θέλουν και να είναι ευτυχισμένα και χαρούμενα. Να μην νιώθουν ότι δεν τα βάζουν σε μια ομάδα επειδή είναι αγόρια ή κορίτσια.

Τα αγόρια μπορούν στο διάλειμμα να κάνουν παρέα και με τα κορίτσια. Επιπλέον, στο μάθημα της γυμναστικής τα αγόρια να επιλέγουν και τα κορίτσια στην ομάδα τους όταν παίζουν ομαδικά παιχνίδια, και όχι μόνο αγόρια. Μπορούν και τα κορίτσια να παίζουν

παιχνίδια όπως ποδόσφαιρο και καλαθόσφαιρα. Ακόμη, τα αγόρια να μην λένε στα άλλα αγόρια «Μην κλαις σαν το κορίτσι!», γιατί έτσι προσβάλουν τα κορίτσια. Επιπρόσθετα, να μην λένε στα κορίτσια ότι δεν μπορούν να είναι αρχηγοί στο παιχνίδι τους.

Έχω παρατηρήσει ότι, συνήθως ο πρόεδρος της τάξης και του σχολείου είναι αγόρι. Θα πρέπει να συζητάμε πριν τις εκλογές για τον δίκαιο τρόπο ψηφοφορίας, ώστε να ψηφίζονται και κορίτσια για να γίνονται πρόεδροι. Σημασία έχουν οι πράξεις μας και οι ικανότητές μας, όχι το φύλο μας.

Επίσης, για το σχολείο που οραματίζομαι θα ήθελα να μην υπάρχουν διακρίσεις για τα χρώματα. Δηλαδή, πολλές φορές και δάσκαλοι και μαθητές λένε ότι το ροζ είναι για τα κορίτσια και το μπλε για τα αγόρια. Τα χρώματα είναι για όλους, δεν ξεχωρίζουν το φύλο.

Θα ήθελα ένα σχολείο που να μην έχει στερεότυπα. Όλα τα παιδιά να είναι ευτυχισμένα και αγαπημένα. Τέλος, εύχομαι σε όλα τα σχολεία να μην υπάρχουν διακρίσεις και όλα τα παιδιά να κάνουν παρέα μεταξύ τους, να είναι ελεύθερα. Μακάρι όλα αυτά που οραματίζομαι να γίνουν πραγματικότητα!

2^ο βραβείο, Χρυστάλλα Κυριάκου (Ε' τάξη)
Δημοτικό Σχολείο Πάφου Θ' - Κουπάτειο
Υπεύθυνη Εκπαιδευτικός: Βενιζέλα Θεοδώρου

Το σχολείο της ευτυχίας

Κυριακή, 14 Μαΐου 2028

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Δεν σου έγραψα καθόλου αυτή την εβδομάδα επειδή δεν είχα πολύ χρόνο. Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι στο σχολείο θα μπορούσαμε όλα τα παιδιά να νιώθουμε τόσο ασφαλή και τόσο ελεύθερα ταυτόχρονα. Αποφάσισα να σου τα γράψω όλα μαζεμένα. Θα προσπαθήσω να σου τα περιγράψω με κάθε λεπτομέρεια. Αυτή η εβδομάδα, όπως σου είπα και πριν ήταν πολύ γεμάτη, αλλά γεμάτη όμορφες στιγμές!

Τη Δευτέρα ο κύριος της Γυμναστικής μας μάς ανακοίνωσε πως από την Τετάρτη θα ξεκινούσε το τουρνουά ποδοσφαίρου. Στο τουρνουά δεν συμμετείχαν μόνο αγόρια αλλά υπήρχαν και πολλά κορίτσια. Βέβαια, εγώ δεν το περίμενα. Το διάλειμμα σκεφτήκαμε με τις φίλες μου να παίξουμε ποδόσφαιρο με τα αγόρια για να δούμε πώς είναι. Για να σου πω την αλήθεια, όταν ήμουν πιο μικρή σκεφτόμουν πως το ποδόσφαιρο δεν ήταν ωραίο και συμμετείχαν μόνο αγόρια. Δεν περίμενα να συμμετέχουν τόσα κορίτσια. Τέλος πάντων, δοκιμάσαμε να παίξουμε και το παιχνίδι ήταν πάρα πολύ διασκεδαστικό. Μάλιστα ήμουν πάρα πολύ κοντά στο να βάλω γκολ. Εντωμεταξύ, μας έφεραν ένα όμορφο κυπαρισσάκι και μας είπαν ότι μπορούμε να το φυτέψουμε την επόμενη μέρα. Ήμασταν όλοι πάρα πολύ ενθουσιασμένοι. Μαζευτήκαμε όλοι για να σκεφτούμε το όνομα του κυπαρισσιού. Τελικά το ονομάσαμε Παρίσι Σπόρου. Σε αυτό συμφωνήσαμε όλοι. Δεν βλέπαμε την ώρα να το φυτέψουμε!

Επιτέλους, ήρθε η επόμενη μέρα και ξύπνησα από τα χαράματα λόγω του υπερβολικού ενθουσιασμού μου. Ντύθηκα γρήγορα γρήγορα, έφτιαξα την τσάντα μου και πήγα στο σχολείο. Όταν το φυτέψαμε, σκεφτήκαμε να το διακοσμήσουμε για να είναι το πιο

όμορφο δεντράκι του σχολείου. Έτσι, όλοι μαζί, αγόρια και κορίτσια συνεργαστήκαμε για να το διακοσμήσουμε όσο καλύτερα μπορούσαμε. Όλοι θα μεταφέραμε όμορφες, μικρές άσπρες πέτρες από τον χώρο των ελιών που έχουμε στο σχολείο μας. Κι αυτό έγινε. Κάθε διάλειμμα μεταφέραμε πυρετωδώς τις πέτρες που χρειαζόμασταν. Επειδή όμως ήμασταν πολλοί, κάθε διάλειμμα αλλάζαμε. Εκείνη τη μέρα ήμουν τόσο κουρασμένη που τη νύχτα έπεσα ξερή.

Την Τετάρτη ξύπνησα και ήμουν πολύ ενθουσιασμένη γιατί ήταν η πρώτη μέρα του τουρνουά. Η κυρία μας μάς είπε να πάρουμε μαζί μας σνακ για να τα τρώμε όσο βλέπουμε το τουρνουά (όσοι δεν συμμετείχαμε βέβαια). Ευτυχώς δεν είχαμε καβγάδες ανάμεσα στις ομάδες. Επίσης, τα αγόρια άφηναν τα κορίτσια να κάνουν ό,τι ήθελαν. Μια συμμαθήτριά μου έβαλε κι ένα γκολ και μία άλλη που ήταν τερματοφύλακας έκοψε πολλά γκολ. Ο αγώνας ήταν απολαυστικός και ευτυχώς δεν είχαμε τραυματίες.

Την Πέμπτη δεν είχαμε κάτι συγκεκριμένο να κάνουμε. Τα διαλείμματα αποφασίσαμε να παίξουμε όλα τα παιδιά της τάξης μαζί. Υπήρχε ένα πρόβλημα, δεν ξέραμε τι να παίξουμε. Έτσι, κάποια κορίτσια έδειξαν ένα παιχνίδι που μπορούσαμε να παίξουμε όλη η τάξη μαζί. Το παιχνίδι αυτό έμοιαζε με κρυφτό και κυνηγητό ταυτόχρονα. Διασκεδάσαμε πάρα πολύ και συμφωνήσαμε ότι στα διαλείμματα θα παίζουμε μαζί μιας και τα αγόρια είχαν κι άλλα παιχνίδια να μας προτείνουν.

Την Παρασκευή το πρόγραμμα είχε βίντεο κλιπ για το τραγούδι που φτιάξαμε τα παιδιά της Ε΄ και της Στ΄ τάξης. Η δασκάλα της Μουσικής μας μάς είπε να φορέσουμε διαφορετικά χρώματα στις μπλούζες μας για εκείνη τη μέρα. Εγώ φόρεσα μία λιλά μπλούζα. Ήρθαν κάποιοι ειδικοί με κάμερες και «ντρόουνς» για να μας βοηθήσουν με το βίντεο του τραγουδιού. Την ηχογράφιση την κάναμε άλλη μέρα. Ήταν μια πολύ ωραία εμπειρία που θα μας μείνει αξέχαστη. Ελπίζουμε να βγει πρώτο το τραγούδι μας στον διαγωνισμό! Πάντως παρατηρώντας αυτές τις μέρες την κυρία Άννα με τον κύριο Λάμπρο και την κυρία Σοφία να συνεργάζονται για να γίνει πιο ωραίο το «βίντεο κλιπ» σκέφτηκα πόσο όμορφα πράγματα μπορούν να δημιουργηθούν όταν υπάρχει ισότητα και σεβασμός ανάμεσα στους άντρες και τις γυναίκες. Αποτελούν το παράδειγμά μας πως δεν πρέπει να σκεφτόμαστε για κάτι, αν θα γίνει καλύτερο από έναν άντρα ή μία γυναίκα, αλλά ότι πρέπει να εμπιστευόμαστε τους ανθρώπους και να τους δίνουμε την ευκαιρία να μας αποδείξουν τι αξίζουν. Αναλογίζομαι ότι οι δάσκαλοι και οι δασκάλες μας δεν διαφέρουν, έτσι κι εμείς. Μας

συμπεριφέρονται το ίδιο, είτε είμαστε αγόρια είτε κορίτσια και δεν συγκρίνουν κανέναν γιατί ξέρουν πως όλοι είμαστε ΙΣΟΙ. Ίσως αυτό είναι το κλειδί της ευτυχίας...

Τώρα αγαπητό μου ημερολόγιο πρέπει να σου πω καληνύχτα γιατί και κουράστηκε το χέρι μου και είμαι εξαντλημένη.

Καληνύχτα...

3^ο βραβείο, Πέτρος Νεάρχου (Στ' τάξη)
Δημοτικό Σχολείο Χρυσελεύσας (ΚΒ), Λευκωσία
Υπεύθυνη Εκπαιδευτικός: Μαρία Νικολάου

Ροζ ή Μπλε:

Οραματίζομαι ένα σχολείο χωρίς στερεότυπα. Ένα σχολείο όπου όλοι μπορούν να είναι ο εαυτός τους χωρίς να ντρέπονται ή να σκέφτονται τι θα πουν οι άλλοι. Όλοι να λένε ελεύθερα τη γνώμη τους και να έχουν άποψη. Να εκφράζονται και να δείχνουν τα συναισθήματά τους.

Το σχολείο δήλωσε συμμετοχή στον διαγωνισμό ρομποτικής που θα γινόταν τον επόμενο μήνα. Οι διαγωνιζόμενοι πρέπει να φτιάξουν ένα ρομπότ που θα περπατήσει 2m σε 1 λεπτό και στον τερματισμό του να ανάψει ένα φωτάκι και να ακουστεί ένας ήχος.

Η ομάδα ρομποτικής αποτελείται από τον Πέτρο, τον Μάριο, τον Φίλιππο και τον Μάρκο. Αντρική υπόθεση λοιπόν... κάθε μέρα εργάζονται 2 σχολικές περιόδους για τον διαγωνισμό. Προσπαθούν να σχεδιάσουν και να συναρμολογήσουν το ρομπότ τους και την πίστα που θα κινηθεί.

Ο Μάρκος και ο Φίλιππος προσπαθούν να φτιάξουν και να διακοσμήσουν τον διάδρομο που θα κινηθεί το ρομπότ. Θα βάλουν σπιτάκια, δεντράκια, ανθρωπάκια, θα φτιάξουν κάπως μια αφετηρία και έναν τερματισμό.

Ο Πέτρος και ο Μάριος προσπαθούν να συναρμολογήσουν το ρομπότ με τα Lego. Τους πήρε αρκετό χρόνο μέχρι να τα φτιάξουν. Το επόμενο βήμα ήταν να δώσουν κίνηση στο ρομπότ. Συζητούσαν αρκετές ώρες για το πώς θα το κάνουν και δοκίμαζαν διάφορα. Πάνω στο ρομπότ έβαλαν μία μπαταρία που ήταν ενωμένη με Bluetooth με τον υπολογιστή. Το δοκίμασαν και τα κατάφεραν. Υπήρχε όμως μία δυσκολία με τον ήχο και το φως.. οι μέρες πλησίαζαν και δεν έβρισκαν λύση. Συζητούσαν και έψαχναν τρόπο αλλά δεν τα κατάφεραν.. κάτι τους διέφευγε.

Όλο αυτό τον καιρό η Άννα τους παρακολουθούσε. Ήξερε πώς να τους βοηθήσει γιατί της άρεσε πολύ η ρομποτική και την μελετούσε. Διάβαζε και παρακολουθούσε διάφορα

βιντεάκια και ντοκιμαντέρ σχετικά. Τι να έκανε όμως; Αν την κορόιδευαν; Τελικά, αποφάσισε να τους μιλήσει.

- *Μπορώ να σας βοηθήσω με το ρομπότ σας.*
- *Άσε μας ρε Άννα, αυτά δεν είναι για κορίτσια. Τι ξέρεις εσύ από ρομποτική και προγραμματισμό;*
- *Κι όμως κάτι ξέρω... παρακολουθώ διάφορα βιντεάκια σχετικά με τη ρομποτική.*
- *Με μαγειρικές εννοείς όχι με μηχανισμούς!*
- *Γιατί με υποτιμάτε; Εγώ να σας βοηθήσω θέλω. Ακούστε με και μετά αποφασίζετε.*
- *Παράτα μας Άννα και δεν έχουμε χρόνο.*

Η Άννα έφυγε. Ο διαγωνισμός ήταν σε 2 μέρες. Μεγάλη η απογοήτευση στα πρόσωπα των αγοριών. Ο Πέτρος σκεφτόταν αυτά που είπε η Άννα. Τελικά αποφάσισαν ότι δεν θα συμμετάσχουν στο διαγωνισμό γιατί δεν ήταν έτοιμοι και θα ντροπιάζονταν. Παράτησαν το ρομπότ τους καισχόλασαν. Η Άννα όμως ήταν αποφασισμένη. Είχε άλλα σχέδια!

Την επόμενη μέρα κανείς δεν πίστευε τι είχε συμβεί. Το ρομπότ στεκόταν στην αφετηρία και τους περίμενε. Ο υπολογιστής ήταν αναμμένος και δίπλα σε ένα κίτρινο χαρτί γραμμένες οι οδηγίες και οι εντολές. Στον τερματισμό υπήρχε μια ροζ κορδέλα και ένας φωτεινός σηματοδότης σε σχήμα λουλουδιού. Ο Πέτρος πληκτρολόγησε τις εντολές και το ρομπότ ξεκίνησε να περπατά. Έφτασε στον τερματισμό και άγγιξε την ροζ κορδέλα. Αμέσως ακούστηκε μια ωραία μουσική και το λουλούδι έγινε κόκκινο. Τα αγόρια ενθουσιάστηκαν και φώναζαν χαρούμενα.

Γύρισαν αμέσως και είδαν την Άννα που χαμογελούσε.

- *Βρε Άννα, είσαι ιδιοφυΐα! Πώς τα κατάφερες; Σ' ευχαριστούμε πολύ!*
- *Λοιπόν, θα έρθεις μαζί μας στον διαγωνισμό και μάλιστα θα είσαι εσύ η αρχηγός της ομάδας μας!*

Και πράγματι, η Άννα συμμετείχε μαζί τους κερδίζοντας και τον διαγωνισμό!

Ένας για όλους και όλοι για ένα, αγόρια και κορίτσια μαζί ενωμένα!

Έπαινος, Αναστασία Αδάμου (Στ' τάξη)
Δημοτικό Σχολείο Χρυσελεύσας (ΚΒ), Λευκωσία
Υπεύθυνη Εκπαιδευτικός: Μαρία Νικολάου

Οραματίζομαι ένα σχολείο χωρίς στερεότυπα

Μια καθημερινή ημέρα στο σχολείο αρχίζει. Ντρινγκ!

Χτυπάει το κουδούνι. Όλα τα παιδιά μαζεύτηκαν στη συγκέντρωση. Η διευθύντρια ανακοίνωσε πως την επόμενη μέρα θα μπορούσαν να φορέσουν ό,τι ρούχα θέλουν επίσης θα ετοίμαζε για τα αγόρια μέρα ποδοσφαίρου και για τα κορίτσια μέρα χορού.

- *Κυρία! Κυρία! φώναξε η Μαρία.*
- *Ναι, Μαρία μου, απάντησε η διευθύντρια.*
- *Μπορώ αύριο αντί για χορό να παίξω ποδόσφαιρο;*
- *Ναι κυρία και εγώ να πάω για χορό! φώναξε ο Γιώργος.*
- *Μα τι είναι αυτά που λέτε;*
- *Εγώ μπορώ να φορέσω την αγαπημένη μου ροζ μπλούζα; ρώτησε ο Αντρέας.*
- *Κι εγώ την μπλε μου μπλούζα; είπε η Ελένη.*
- *ΟΧΙ,ΟΧΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΟΧΙ! Θέλετε εσείς Μαρία κι Ελένη να φαίνεστε σαν αγόρια κι εσείς Αντρέα και Γιώργο θέλετε να φαίνεστε σαν κορίτσια; Πρέπει να μεγαλώνουμε με αρχές!!!!* Είπε η διευθύντρια η οποία ήταν γεμάτη στερεότυπα.

Τα παιδιά θύμωσαν και αποφάσισαν να γίνουν πρεσβευτές ισότητας. Έτσι οργάνωσαν ένα σύλλογο. Τον σύλλογο «Ζήτω η ισότητα»!!!

Έτσι, την επόμενη μέρα, τα τέσσερα αυτά παιδιά αποφάσισαν να μοιράσουν το μήνυμα αυτό. Μέσα σε μια εβδομάδα, κατάφεραν να διδάξουν αυτό το μήνυμα. Όταν πλέον είχαν γίνει όλα τα παιδιά του σχολείου μέλη σε αυτό τον σύλλογο, αποφάσισαν να το μεταδώσουν και στις οικογένειες τους. Με τελικό αποτέλεσμα: ΑΠΕΡΓΙΑ !!!

Για μία ολόκληρη εβδομάδα δεν πήγαιναν σχολείο με την δικαιολογία ότι οι γονείς τους απεργούσαν, για τα μέτρα απόστασης του κορονοϊού!!! Όμως, στην πραγματικότητα πήγαν σε όλα τα σχολεία της χώρας για να το μεταδώσουν σε όλα τα παιδιά στην Κύπρο.

Την επόμενη εβδομάδα, είχαν πάει όλα τα παιδιά στην Πλατεία της πόλης με ταμπέλες στα χέρια:

ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΑΙΣΘΗΤΑ ΚΑΙ ΚΛΑΙΝΕ, ΣΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΑΡΕΣΣΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΡΟΖ !!!

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΣΟΥΠΕΡ ΣΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ!

ΚΑΘΕ ΑΓΟΡΙ, ΚΑΘΕ ΚΟΡΙΤΣΙ, ΚΑΘΕ ΑΝΤΡΑΣ, ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑ !!!

Και άλλα τόσα πολλά ...

Όλα τα κανάλια ήταν εκεί, κανένα παιδί δεν έλειπε. Όλες οι δασκάλες, οι μηχανικοί, οι μπαλαρίνες και οι οδηγοί βρίσκονταν εκεί. Έτοιμοι για την μεγάλη αλλαγή!!! Για μια ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ χωρίς στερεότυπα.

Υπάρχω και συνυπάρχω χωρίς στερεότυπα.

- *Συγγνώμη, είπε η διευθύντρια του σχολείου του Γιώργου, του Ανδρέα, της Μαρίας καθώς στριμωχνόταν για να τους βρει.*
- *Καταλαβαίνετε πως θα μας κάνετε ρεζίλι σε όλη τη χώρα; συμπλήρωσε νευριασμένη.*
- *Αυτό που θα κάνουμε κυρία, είναι κάτι πολύ παραπάνω από το «ΡΕΖΙΛΙ», κάτι που θα αλλάξει την καθημερινότητα σε όλο τον κόσμο, είπε ο Γιώργος.*
- *Και αυτή τη φορά δεν θα μας σταματήσετε, συμπλήρωσε η Ελένη.*
- *Και αν μου επιτρέπετε, τι είναι αυτό; ρώτησε σαστισμένη η διευθύντρια.*
- *Η αρχή ενός καλύτερου κόσμου!!!* είπε ο Γιώργος.
- *Τι εννοείτε, παιδιά;*
- *Έχω δικαίωμα να είμαι ο εαυτός μου!!!* είπε η Μαρία και αμέσως πετάχτηκε η Ελένη:
- *Τα κορίτσια μπορούν να παίζουν μπάλα και τα αγόρια κούκλες.*

Πριν προλάβει να τελειώσει φώναξε ο Γιώργος:

- *Δεν με καθορίζει το φύλο μου!*

Και όλοι μαζί με μια φωνή:

- **ΖΗΤΩ Η ΑΠΟΔΟΧΗ!**
- *Εντάξει, WOW !!!* είπε η ρεπόρτερ. *Αυτά όλα που είπατε ακούστηκαν σε όλο τον κόσμο! Απ' την Κίνα ως την Βραζιλία, και απ' την Αυστραλία μέχρι την Ασία! Παντού σας λέω οι δρόμοι σε όλο τον κόσμο είναι κλειστοί. Όλος ο κόσμος απεργεί! Και ο κόσμος διψάει για το δίκαιο! ΠΑΜΕ ΛΟΙΠΟΝ.*

- *Δηλαδή θες να πεις ότι τα καταφέραμε;* είπε ο Ανδρέας στην ρεπόρτερ.
- *Βασικά κάτι παραπάνω!* απάντησε αυτή.
- *Εεεεε;* ρώτησαν όλοι την ρεπόρτερ.
- *Να δείτε, η μπαλαρίνα διδάσκει σε μικρά αγόρια, η δασκάλα το μάθημα της στους άντρες, τα κορίτσια εκπλήττουν τους μηχανικούς με τις γνώσεις τους, η πωλήτρια της υπεραγοράς θα δηλώσει συμμετοχή στο: «ΠΟΙΟΣ ΞΕΡΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ;».*
- *WOW!*, φώναξαν όλοι τους!

Στη συνέχεια, άρχισε να χιονίζει, να τρέχουν κάτι καμήλες, να γίνονται όλοι οι άνθρωποι μπλε ο κόσμος διαλύεται και ξαφνικά!

Η διευθύντρια, ξύπνησε, έτοιμη να αλλάξει όλο τον κόσμο !!!

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΑ ΕΙΧΑΝ ΚΑΤΑΦΕΡΕΙ!